

Sk kapitola 14.

[1] Totéž se stalo v Ikoniu: Pavel a Barnabáš vešli do židovské synagógy a mluvili tak mocně, že uvěřilo mnoho Židů i Řeků. [2] Avšak ti židé, kteří neuvěřili, pobouřili pohany a vyvolali jejich nenávist proti bratřím. [3] Přesto tam Pavel a Barnabáš dost dlouho zůstali a přes všechny překážky mluvili o Pánu; a Pán dosvědčoval svou milost tím, že jim dával moc konat znamení a zázraky. [4] Obyvatelstvo města se rozdělilo: jedni byli při židech, druzí při apoštolech. [5] Pohané i židé se svými představiteli se chystali apoštoly ztýrat a ukamenovat. [6] Ti se o tom dověděli a uprchli do lykaonských měst Lystry a Derbe i okolí. [7] Ani tu nepřestali kázat evangelium. [8] V Lystře žil jeden člověk, který měl ochrnuté nohy; byl chromý od narození a nikdy nechodil. [9] Ten poslouchal Pavlovo kázání. Pavel se na něho upřeně podíval, a když viděl, že věří v Boží pomoc, [10] řekl mocným hlasem: "Postav se zpříma na nohy!" A on vyskočil a chodil. [11] Když zástupy viděly, co Pavel učinil, provolávaly lykaonsky: "To k nám sestoupili bohové v lidské podobě!" [12] Barnabášovi začali říkat Zeus, Pavlovi pak Hermes, poněvadž to byl především on, kdo mluvil. [13] Dokonce kněz Diova chrámu před hradbami dal přivést k bráně ověnčené býky a chtěl je s lidmi apoštolům obětovat. [14] Když se to Barnabáš a Pavel doslechli, roztrhli svůj oděv, vběhli do zástupu mezi lidi [15] a volali: "Co to děláte? Vždyť i my jsme smrtelní lidé jako vy. Zvěstujeme vám, abyste se od těchto marných věcí obrátili k živému Bohu, který učinil nebe, zemi, moře a všechno, co je v nich. [16] Tento Bůh sice v minulosti nechával pohanské národy žít, jak chtěly, [17] avšak nepřestal dosvědčovat sám sebe tím, že jim prokazoval dobro: dával vám s nebe déšť i úrodu v pravý čas, sytil vás pokrmem a naplňoval radostí." [18] Takovou řeč se jim jen s námahou podařilo zadržet zástupy, aby jim nezačaly obětovat. [19] Tu se tam objevili Židé z Antiochie a Ikonie, strhli lidi na svou stranu a začali Pavla kamenovat. Když mysleli, že je mrtev, vyvlekli ho z města. [20] Ale učedníci ho obstoupili a on vstal a vrátil se do města. Druhého dne pak odešel s Barnabášem do Derbe. [21] I v tomto městě kázali evangelium a získali mnoho učedníků. [22] Všude tam posilovali učedníky a povzbuzovali je, aby vytrvali ve víře; říkali jim: "Musíme projít mnohým utrpením, než vejdem do Božího království." [23] V každé té církvi ustanovili starší a v modlitbách a postech svěřili učedníky Pánu, v kterého uvěřili. [24] Pak prošli Pisidií, dostali se do Pamfylie [25] a tam kázali v městě Perge. Potom se odebrali do Attalie [26] a odpluli do Antiochie v Sýrii, odkud před časem svěření Boží milosti vyšli k dílu, které právě teď dokončili. [27] Po svém návratu shromáždili církev a vypravovali, co všechno skrze ně Bůh učinil a jak i pohanům otevřel dveře víry. [28] A zůstali tam s učedníky delší dobu.